

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3—3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1870

TELEFON: CHelsea 3—3878

NO. 56. — ŠTEV. 56.

NEW YORK, SATURDAY, MARCH 9, 1935. — SOBOTA, 9. MARCA 1935

VOLUME XLIII. — LETNIK XLIII.

MUSSOLINI PODPIRA GRŠKE REVOLUCIONARJE

VSTAŠI OBSTRELJUJEJO SOLUN; VENIZELOS JE BAJE POBEGNIL

Londonsko poročilo, da ima Italija svoje prste vmes, potrjuje tudi Jugoslavija. — General Kondylis bo uvedel ofenzivo, kakor hitro mu bodo dovoljevale vremenske razmere. — Grški predsednik pravi, da bo vlada z vso strogostjo zatrla vstajo.

LONDON, Anglija, 9. marca. — Tukajšnji "Daily Herald" je izvedel baje iz povsem zanesljivega vira, da je gonilna sila za grško revolucijo italijanski ministrski predsednik Mussolini.

To senzacionalno poročilo je objavil list z debelimi črkami.

Mussolini je baje podžigal nezadovoljne elemente na Grškem k vstaji, in Mussolini bo odgovoren za vse posledice.

LONDON, Anglija, 9. marca. — Dopisnik "Daily Expressa" poroča iz Beograda, da je Jugoslavija resno posvarila Bolgarsko.

— Ako le en bolgarski vojak prekorači grško mejo, — je rečeno v brzojavki, — bo stopil v veljavo balkanski pakt. Posledica tega bo, da bodo Jugoslavija, Turčija in Rumunska pomagale Grški.

"Exchange Telegraph" je zvedel iz Sofije, da so vstaške bojne ladje obstreljevale Solun.

BEOGRAD, Jugoslavija, 8. marca. — Vladni krogi zatrjujejo, da dobivajo grški revolucionarji pomoč od neke tuje velesile (Italije) ter da se snuje mednarodna zveza, ki ogroža Jugoslavijo.

ATENE, Grško, 8. marca. — Voditelj grške revolucije, bivši ministrski predsednik Eleutherios Venizelos je bil tekom obstreljevanja Krete nevarno ranjen ter se napaja na begu v Egipt.

Poveljnik vladnih čet general Kondylis pravi da bo vlada uvedla odločno ofenzivo proti vstašem, kakor hitro bodo dovoljevale vremenske razmere. Ozemlje ob reki Strumi, kjer so se vstaši ustavili, pokriva visok sneg.

Vstaške bojne ladje niso z obstreljevanjem Soluna povzročile mestu posebne škode.

RIM, Italija, 9. marca. — Italijanski vladni krogi niti z besedo ne omenjajo londonskih poročil, da italijanska vlada oziroma Mussolini podpira grške vstaše.

Ministr. predsednik Mussolini je danes poslal grško vodovje tri italijanske bojne ladje, da bodo ščitile interese italijanskih državljanov na Grškem.

ATENE, Grška, 8. marca. — Grški predsednik Aleksander Zaimis je v svoji izjavi na Associated Press zagotovil, da bo vlada z odločilnimi ukrepi zadušila vstajo. Njegova izjava se glasi:

"Sedanja vlada je bila vsled volitev 5. marca, 1933 poklicana v življenje. Nekaj ur po objavi izida volitev je skupina bivših častnikov, ki je stala blizu Venizelosove stranke, pod vodstvom generala Plastirasa skušala vreči vlado."

"Zaradi ogorčenja javnega mnjenja je zaradi zvestobe armade, se jim je ta namera izjalovila in nastopiti je morala Tsaldarisova vlada, katero je narod izvolil.

"Sedanja vlada se popolnoma posveča cilju, da odstrani politična nasprotstva in da omogoči izboljšanje gospodarskega položaja.

"Bivši častniki, ki so bili zapleteni že v več zarot, so se zarotili tudi proti sedanji vladi, toda s tem so v javnosti zbudili strah in ogorčenje, ker je bila zadovoljna z mirom in izboljšanim gospodarskim položajem tekom dveletne Tsaldarisove vlade.

"Venizelos se je postavil na čelo upornikov. Vlada je takoj izdala odločne odredbe, da se zopet vrne normalni mir in prosperiteta, katero je grški narod užival pod sedanjo vlado."

"Nova doba za industrijo" — pravi Johnson

ANGLEŠKI IZVEDENEC BO ŠEL V RUSIJO

Simon bo najprej šel v Berlin. — Politika Anglije ostane neizpremenjena.

London, Anglija, 8. marca. V bližnji bodočnosti bo odpotoval v Moskvo in Varšavo stotnik Anton Eden, da razpravlja z obema vladama o angleško-francoskem sporazumu v Londonu. Dan njegovega obiska še ni določen.

To je v poslanski zbornici naznanil zunanji minister Sir John Simon. Poslanec se ga takoj pričel bombardirati z vprašanji. Laborit Will Thorne ga je vprašal:

— Ali namerava Mr. Eden odpotovati v Moskvo, predno greste vi v Berlin, ali pa mora počakati vašega berlinskega obiska?"

"V tej zadevi ni nikake nujnosti", je odvrnil Simon. "To je svobodna dežela. Nameravano je bilo, da po obisku Berlina prideta drugi deželi na vrsto. In tako se bodo najbrže vrstili dogodki".

Liberalni poslanec Murdock McKenzie Wood je vprašal Simona, ako Rusi ne bodo užaljeni, ako gre v Rusijo kak drug zastopnik, ki ni minister, medtem ko je zunanji minister šel v Berlin. Na to mu je Simon odgovoril, da so se vedno pokazale kake težkoče, kadar je bil zunanji minister odsoten iz dežele dalje časa, da pa v tem oziru popolnoma zaupa Mr. Eden.

Edenova pot pa bo najbrže samo poizvedovalna in bo pozneje tudi zunanji minister obiskal Moskvo in Varšavo. Najvažnejše pa je, da Hitler čimprej ozdravi, da more osebo govoriti s Simonom. Vse drugo je manj važno.

HAUPTMANNOV SKLAD

Komisar za drobrodelne namene Stanley H. Howe je sporočil Hauptmannovi ženi Ani, da ji ni dovoljeno nabirati prispevkov za obrambo njenega moža brez dovoljenja. Howe pravi, da mu je Mrs. Hauptmann obljubila, da bodo odstranjene vse nabiralne puščice po javnih prostorih in da ne bo več prirejala shodov, na katerih je dosedaj nabirala prispevke.

Obenem pa je tudi generalni pravdnik države New Jersey David T. Wilentz rekel, da bo država New Jersey zahtevala vsako vsoto, ki je bila nabrana za Hauptmannovo obrambo, ker je Hauptmann vložil ubožno izpričevalo s prošnjo, da New Jersey plača stroške njegovega priziva v znesku \$10,000.

Mrs. Hauptmann je po dvanajsetih letih v New Jerseyju in po nemških trgovinah postavila nabiralne puščice, vsled česar

MUSSOLINI POŠILJA VEDNO VEČ VOJAŠTVA

V Afriki je že 20,000 italijanskih vojakov. — General Graziani imenovan z a vrhovnega poveljnika.

Rim, Italija, 8. marca. — Italija je pričela 20,000 vojakom, ki jih je že poslala v Vzhodno Afriko, pošiljati ojačenja in kralj Viktor Emanuel je imenoval generala Rodolfo Grazianija za guvernerja Somalije in vrhovnega poveljnika italijanske armade.

V uradnem naznanilu je bilo oznanjeno, da se je general Graziani, katerega je kralju predlagal Mussolini, s svojo peioritani-divizijo izkreal v Mogadišiu.

Obenem pa tudi vlada naznanja, da se je s parnikom "California", ki navadno vozi med Napoljem in San Francisco, odpeljalo skoro 1000 letalcev v Vzhodno Afriko. Skoro vsi letalci so prostovoljci. Izdelovalci aeroplanov so dobili že naročila za nove aeroplane, ki bodo nadomestili aeroplane, ki so bili poslani v Afriko. Vsi prostovoljci bodo v Eritreji in Somaliji uvrščeni v fašistično milico.

Govinani-divizija iz Florence je pričela odhajati v Napolj. Vzelo bo najmanj dva tedna, predno bo vsa divizija vkrcana. Parnik "Grange" je odplul z bataljonom strelecev s strojnimi puškami in dvema baterijama iz Messine in bo v Tripolisu vzel na krov 2000 tamšnjih vojakov. Dva druga parnika sta odplula iz Napolja z 68 častniki, 630 vojniki in veliko množino vojnega materiala.

ROJSTVA V NEW YORKU

Zdravstveni komisar dr. J. L. Rice je naznanil, da je bilo prejšnji teden v Greater New Yorku rojenih 2,281 otrok, ali 500 otrok več kot prejšnji teden. V istem času pa je umrlo 1622 ljudi.

ZA SKUPNO POSOJILO KITAJSKI

Washington, D. C., 8. marca. Državni podtajnik Phillips je naznanil, da so Združene države obvestile Anglijo, da je ameriška vlada pripravljena pogajati se za skupno posojilo Kitajski.

jo je Howe v tork poklical v svoj urad ter ji povedal, da je to po postavi države New York prepovedano.

Naslednjega dne se je Mrs. Hauptmann zglasila pri Howeju in ga prosila za dovoljenje za isti večer napovedani shod v Schwaben Hall v Brooklynu. Howe pa je prošnjo zavrnil in shod se je vršil brez pobiranja prispevkov.

LONG PROTI PRESEDNIKU

Predsednika doži, da je prelomil svojo besedo. Miljonarji služijo ravno tako kot pod Hooverjem.

V svojem govoru po radio, ki po svoji ostrosti in psokvah ne zaostaja za govorom generala Johnsona v ponedeljek, je senator Huey Long iz Louisiane rekel, da mu je Bela hiša napovedala boj, da bi ga zaradi izjalovitve Rooseveltove politike naredila za črno oveo in da je bil Johnsonov govor proti njemu in župniku Coughlinu samo prvi strel iz nasprotnega tabora.

Johnson je v svojem govoru imenoval Longa in Coughlina dva norea, ki se ne naslanjata na razum, temveč na razburjenje duhove nepoučenega naroda.

V svojem govoru je Long odgovoril Johnsonu s tem, da ga je označil kot moža, "pod katerim je NRA postala po celi deželi tak škandal, da je moral Roosevelt Johnsona žrtvovati kot grešno oveo in ga odslavit".

Zanimivi del njegovega govora pa se je šele pričel, ko je prešel na osebnosti. Rekel je, da med Rooseveltovimi svetovalci in Hooverjevimi "kuhinjskim kabinetom" ni nikake razlike: tukaj, kakor tam so vedno Astorji, Rockefellerji in Morgan, ki imajo v vsaki stvari zadnjo besedo. "Natakarji so se mogoče spremenili", je rekel, "toda kuharji so ostali isti".

Long je rekel, da si naj vsak sam ogleda PWA, CWA, NRA, AAA in druge "abecearske organizacije": "Več delavcev je brez dela, kot kdaj poprej. Dolgovi Združenih držav so narasli za 10 milijard. Lakotna, stiska in beda vsepovsod, toda gospod Roosevelt je mogel storiti in pustiti, kar se mu je poljubilo".

"Sedaj pa so se spravili na mene, ker sem pred štirimi leti gospodom okoli Hooverja rekel, da na ta način, kakor delajo, ne morejo ničesar doseči, in ker sem pred tremi leti Rooseveltu in ljudem okoli njega rekel isto. Z drugimi besedami: na Huey Longa imajo smrdljivo jezo, ker jim morem sedaj povedati: "Saj sem rekel!"

Long pravi, da položaja v Združenih državah ne slika prav nič temnejše kot je v resnici, kajti Johnson je v ponedeljek sam priznal, da pod pritiskom trpi 80,000,000 ljudi, administrator reliefa Harry L. Hopkins pa je rekel, da 22,375,000 Amerikancev prejema državno podporo.

Po njegovem mnenju se Rooseveltova vlada ne more prav nič izgovarjati, kajti dve leti je imela dovolj časa, da bi pokazala, kaj zna. Long je bil tudi prvi, ki je pod Hooverjem

VLADA BO RAZŠIRILA MOČ NAD TRGOVSKIM ŽIVLJENJEM

PROVIDENCE, R. I., 8. marca. — Navzlic težkim porazom, katerih je bila zadnje dne deležna NRA, pred zveznimi sodišči, je bivši NRA. administrator general Hugh Johnson izrekel zelo važno prerokbo: s pomočjo sodišč bo zvezna vlada dobila nad gospodarskim življenjem naroda večjo moč, kot kdaj poprej.

MENDIETA NAJ ODSLOPI

Državni uradniki so se pridružili stavki. — Bombe v carinskem in zakladniškem uradu.

Havana, Kuba, 7. marca. — K 300,000 stavkarjem, ki zahtevajo odstop predsednika C. Mendieta, so se pridružili tudi uradniki in uslužbeneci načelnega, delavskega in finančnega ministrstva. Neposredni povod za ta korak je prišel iz mesta Cienfuegos, kjer so vsi delavci, ko je odbila ura dvanaest, pustili delo. Najbrže bodo v najkrajšem času zastavali tudi ostali državni uradniki in bodo vsled tega ves državni stroj ustavili. Vojaštvo je zasedlo finančno ministrstvo, ter je prisililo uradnike, da so stali na svojih mestih, da je bilo vladno delo saj deloma poravljeno.

V glavnem poslopiju finančnega ministrstva je ravno ob času, ko so uradniki odhajali iz poslopija, eksplodirala bomba, ki je ranila eno osebo.

V carinskem uradu, kjer so uradniki zastavkali in zahtevali, da je 39 njihovih odpuščenih tovarišev zopet nastavljenih, je tudi eksplodirala bomba, ki je ranila 7 oseb, med njimi je tudi poveljnik pristaniške policije stotnik Oscar Hernandez in njegov namestnik poročnik Carlos Perez.

SUHAŠKI SODNIK ODSTAVLJEN

Lansing, Mich., 6. marca. — Volilec Lingham okraja so z veliko večino glasovali proti izvolitvi okrajnega sodnika Ch. B. Collingwooda, ki je postal važna prohibicijska osebnost, ko je zaradi prodaje žganja obsojil na dosmrtno ječo Mrs. Etta Mae Miller.

imel pogum javno povedati, na čem boluje Amerika: da je preveč kapitala in dohodkov v rokah nekaterih, medtem ko so dohodki malih ljudi tako majhni, da ne morejo kupiti izdelkov vseh industrijskih podjetij. In Roosevelt je po svoji zmagi in pri nastopu vlade javno izjavil, da bo skrčil dohodke velikih, malim pa da bo pomagal.

Z isto ognjevitostjo in enakimi ostrimi besedami, s katerimi je v ponedeljek napadel senatorja Huey Longa in župnika Coughlina, je grmel proti velikim brezsrčnim družbam ter je v istem stavku govoril o banditih.

Z naglico gorskega plazu zavzema ameriško gospodarstvo, kakor je rekel Johnson pred odveniškimi zbornicami države Rhode Island, obseg, ki uničuje malega trgovca in velika podjetja postavlja na njihova mesta. "Toda altruistično banditstvo spada v romantično preteklost in se moremo zanašati na to, da korporacije nimajo duše. Ne razdiram trustov, toda trdno sem prepričan, da naš narod ne je juhe iz roke, ne da bi pri tem tudi rekel kako besedo".

Johnson je prešel v posamezne probleme, katerim stoji ravno sedaj nasproti NRA in tako tudi ves narod. Po njegovem mnenju je treba rešiti naslednja dva vprašanja: 1. ali naj bo vse pod nadzorstvom in 2. ali naj nadzoruje kongres, ali države?

Kot pravi Johnson, ni večje neumnosti, kot da državne meje določujejo industrijsko delo v Ameriki.

"Svojih nosov ne smemo pogrezniti tako globoko v postavke, da ne bi slišali grmečega koraka novega časa in novega gospodarstva. Vsem ljudem, ki imajo ušesa, da slišijo, in oči, da vidijo, je izkušnja dokazala, da smo en sam narod, ne pa 48 hermetično zaprtih oddelkov".

SPADA JE MORIL ZA KRISTUSA

Bastia, Korzika, 6. marca. — Zadnji korzijski ropar Andre Spada je pred sodiščem v mestnem gledališču priznal, da je postrelil mnogo orožnikov "iz ljubezni do Kristusa".

Obraznava proti njemu je zabava. Sam sebe imenuje največjega tigra celega sveta. Časnikarskim poročevalcem z nasmehom odgovarja na vsa vprašanja, toda o svojih roparskih tovarših noče ničesar povedati.

REČNI VOZNI RED

Moskva, Rusija, 8. marca. — Promet na reki Moskvi se bo moral ravnati po lučih, kakor po mestnih ulicah.

Na Moskvi so že bile postavljene zelene in rdeče luči in policijski motorni čolni. Ta odredba je bila izdana, ker je poleti reka polna čolnov.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakner, President

L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto volja na Ameriko in ... \$7.00
Na celo leto volja na Evropo in ... \$5.00
Na pol leta ... \$3.50
Na četrt leta ... \$1.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedeljo in praznikov.
Dopis brez podpisa in osebnosti se ne prišteje. Denar naj se blagovodi
poslati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da
nam tudi prejšnje bivalitiče naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 2-3534

NEMIRNI BALKAN

Na Grškem je izbruhnila revolucija, ki je bila že dalj
časa na programu. Pot ji je ugledil bivši ministrski pred-
sednik Venizelos.

Po svetovni vojni je Venizelos odpravil monarhijo,
ustanovil republiko ter ustvaril še precej redne razmere.

Par let je igral na Grškem vodilno vlogo, sedaj pa
je pa monarhistična ljudska stranka v parlamentu pora-
žila, nakar je odstopil.

Krogi, ki imajo izza onega časa v rokah politično moč,
žele obnoviti monarhistično vladno ter poklicati nazaj na
presto kralja Jurja, ki je večino svojih neprostovoljnih
"počitnic" preživel v Londonu, kjer se nahaja sedaj na
lovu v Indiji.

Liberalci pod Venizelosovim vodstvom so bili sicer
pri zadnjih volitvah poraženi, toda njihova moč je na-
raščala od dne do dne.

Kreta, Solun in Makedonija veljajo kot najmočnejše
trdnjave protimonarhističnih Venizelosovih pristašev.

Da bi se vzdržali na površju, so monarhisti pod vo-
dstvom ministrskega predsednika Tsakalrisa osvojili fa-
šistične metode, kar je dandanes po balkanskih državah
že nekaj običajnega.

Venizelos in nekateri monarhistični častniki (tudi v ar-
madi je veliko število protimonarhistov), so udarili s pre-
senetljivo naglico, se polastili nekaterih bojnih ladij in
dobili otok Kreta v svoje roke.

Vlada je vse svoje zanesljivo vojaštvo poslala proti
revolucionarjem, proglasila obsežno stanje ter začela ob-
streljevati vstajne taborišča.

Venizelosa hiša na Kreti je bila popolnoma razde-
jana, bombe so pa tudi po raznih mestih napravile pre-
cejšnjo škodo.

Vlada, ki je zatrla vse revolucionarno časopisje in
podvrnila vsa poročila najstrožji cenzuri, poroča, da se
vstasi na vsej črti umikajo.

Ker je pa naprosila Jugoslavijo, naj aretira enega
najbolj znanih revolucionarjev, generala Plastirasa, ako
bi pobegnil na jugoslovanska tla, se zdi, da "zmaga" ni
tako popolna kot pravi.

Grška revolucija, pa naj se konča tako ali tako, u-
tegne zanetiti novo balkansko vojno.

Meje med balkanskimi državami so bile po svetovni
vojni precej drzno začetane.

V vsaki balkanski državi je veliko število nezadovolj-
nežev, ki so uverjeni, da je njihova prava domovina v so-
sednji državi ter se bore proti zatiranju.

Vsaka balkanska država skuša dobiti nazaj tisto o-
zemlje, o katerem je prepričana, da ji je bilo pokrivi-
odveto.

Bolgarska, Jugoslavija in Turčija so začela na mejah
koncentrirati svoje vojaštvo.

Kaj se bo skuhalo iz tega, bo pokazala bližnja bodo-
nost.

Dopisi.

Frest City, Pa.

Zopet mram poročati le za-
lostne novice. Kakor sem že
parkrat omenil, sta v naši na-
selbini vedno dva smrtna slu-
čaja ob enem ali pa kmalu drug
za drugim, tako se je tudi se-
daj zgodilo, in najbolj značil-
no je, da sta obe smrtni nesre-
či skoraj enaki.

Dne 26. februarja je pri pri-
pravljaju drv v gozdu veja
tako močno udarila Frank Zu-
pančiča, da je drugi dan v bol-
nišnici poškodbi podlegel. Po-
kojni je bil star 54 let, zapuša
ženo in 8 že odraslih otrok. Do-
ma je bil iz St. Lovrencia ob
Temenici. Dne 1. marca pa je
Alojz Lavrič šel v gozd po dr-
va, in ker je bil sneg in led, je
drevo vlekel ter na ledu tako
nesrečno padel, da si je prebil
črepijo in čez nekaj ur v bol-
nišnici umrl. Lavrič je bil star
55 let, doma iz Črnega potoka
pri Kočevju. Zapuša ženo in
3 nedoročile otroke in brata.

Čeravno nekoliko pozno, pa
ker se ni bilo poročano v tem
listu, naj tudi poročam, da je
pred dobrim mesecem smrt
vzela družini Frank Oven zve-
sto soprogo in drago mater Te-
rezijo Oven. Za njo žalujejo so-
prog, sin, štiri hčere, dve sestre
in brat. Z vsemi prizadetimi
družinami cela naselbina soču-
stvuje in jim izražamo naše
iskreno sožalje, pokojni pa naj
počivajo v miru.

Delavske razmere so bile

ZARADI OMEJENE ZALOGE RUPPERTOVEGA BLACK
PIVA, VAM SVETUJEMO, DA GA NAROČITE ZGODAJ

Vaš prodajalec v sosesčini lahko sprejme va-
še naročilo sedaj in vam točno zadosti dne
13. Marca, ko bo Ruppertovo Black Pivo na-
prodaj. Če ga vam pa le ne more preskrbeti,
nam telefonirajte naravnost in mi bomo skr-
beli, da ga boste točno dobili.

JACOB RUPPERT BREWERY
Telephone ATwater 9-1000 NEW YORK CITY

kakor povsod tudi tukaj slabe,
sedaj bodo pa žalobno še slab-
še. Družba, ki je do sedaj de-
loma obratovala, je za nedolo-
čen čas zaprla rovo, in ker im-
amo bridke skušnje od poprej,
ko je bil zaprt skoraj dve leti,
gledamo s strahom v bodo-
čnost.

Pozdrav čitateljem!

Poročevalec.

Iz Slovenije.

Kratka kariera lažnega fratra
Rudolfa.

Francišanski "frater" je
hodil po Mariboru in trkal na
vrata. Vratarju pri očetih fran-
čiškanih je zatrjeval, da je
mlad frater in da je pravkar
odslužil kadrski rok ter ostal
trenutno brez sredstev. Dobil
je nekaj podpore. Tudi pri
predsednici katoliškega dru-
štva se je zglasil mladi frater
in dobil srebrni kovance. Ko so
mladega fratra spraševali, kje
ima kuto, je imel brž na jeziku
izgovor, da je ravnokar odslu-
žil kadrski rok in da nima de-
narja za vlak. Pripovedoval je
tudi, da bo pel letos jeseni no-
vo mašo in da je bil v šoli pri
očetih frančiškanih v Ljub-
ljani.

Tako si je frater brez kute
nabral lepe denarce. Pri šol-
skih sestrah pa je zamlan sku-
šal prepričati vratarico o svoji
pobožnosti in redovnosti. Na
lepem se je znašel pred njim
stražnik, ki ga je odvedel na
policejo. Tukaj se je izkazalo,
da je "frater" 23-letni Rudolf
R. iz Dalmacije. Slovensčino
je gladko obvladal. Kar odkri-
to je povedal pri zaslišanju,
da se mu je zdel ta način naj-
prikladnejši, da je prišel do
denarja, ki ga je potreboval.
Ima ženo, ki mu je lani povila
deklico, pa je brez posla. Dak-
tiloskop Grobin je "fratra"
slikal in mu odtisnil prstne od-
tise, nakar so brata Rudolfa
izročili sodišču.

Strašna smrt v goreči kleti.

Po dobrih dveh letih je po-
žar ponovno uničil znano, ne-
kdaj pokojnega dr. Oražna
klet v Zavodih, zdaj pa last po-
sestnika Cvelbarja Alojza, po
domače Skindra iz Dolenje
Prekope. Pri tem požaru je po-
stal žrtev ognja tudi oče last-
nika, slaboumn Cvelbar Ma-
tiža. Našli so ga pri gašenju in
podiranju strehe pod streho
zoglelelega.

Mož je bil s sinom v bliž-
njem gozdu, kjer so priprav-
ljali kolje za vinograd. Odstra-
nil se je pa ponovno od dela.
Tako tudi kratko pred nasto-
pom požara. Ali gre za nesre-
čo ali požig, bo težavno dognati,
ker je priča požara zgora-
la. Pokojni Cvelbar Matija se
je že pred dobrim letom v svo-
ji duševni zmedenosti izrazil,
da bi rad umrl v svoji kleti in
da bo tukaj še enkrat gorelo.
Izključeno ni, da se je nesrečni
Cvelbar v duševni raztreseno-
sti izpozabil in sam povzročil
ogonj.

Zločin malopridnega sina.

V prijazni vasi Kalobje, ki
je približno pol ure oddaljena
od Sv. Jurja ob Jelesnici, je
bila na zverinski način zavr-
atno umorjena 69-letna posest-
nica Elizabeta Repec.

Ko se je vračal posestnik
Poljšek iz Kostivnice domov
po samotni gozdni poti, je na-
lelet popoldne na posestnico
Elizabeto Repec ki je ležala v
gozdu ubita. O tem je obvestil
orožnike pri Sv. Jurju, ki so
pod vodstvom komandirja Jo-
žefa Gorjaka takoj pohiteli na
kraj zločina.

Orožniki so ugotovili, da je
stara posestnica živila pri svo-
jem sinu Adamu in njegovi že-
ni Frančiški na posestvu, na
katerem si je izgovorila kot.
Sin in snaha se s staro Reb-
evo nista razumela in prepri-
vili niso bili redki. Adam se
je hotel svoje stare matere že
pred leti odkrižati. Natresel ji
je med jed arzena in jo pola-
goma zastrupljal, pa so nje-
vemu zločinskemu početju pri-
šli na sled. Repčevi so zdrav-
niki rešili življenje, sih pa je
moral v ječo, kjer je presedel
3 leta.

Tudi ta kazen ga ni iztrep-
nila in poboljšala. Ko se je vr-
nil iz zapore, se je njegovo so-
vrastvo do matere še povečalo
in znova sta se tožarila. Pre-

je storil. Z ženo sta nato odšla
na dom in se nista brigala za
umorjeno mater. Bila sta pre-
pričana, da se bo dala vsa za-
deva prikriti.

Morilec Polenik je po zloči-
nu pobegnil in ga orožniki še
niso izsledili, upati pa je, da
ne bo ušel roki pravice. Za njim
je izdana tirailica. Na domu pri
Repčevih so ostali zdaj trije
Adamovi otroci v starosti 11,
12 in 13 let, ki zanje skrbi Ada-
mova sestra. Stara mati v gro-
bu, starši pa v zaporu, to so
posledice nepremišljenega to-
žarenja in pravičanja, ki je pri-
neslo že toliko gorja.

Strašna rodbinska žaloigra.

Kapusta Tomaž od Sv. Kri-
ža pri Dobovi je imel sina Pav-
la, ki je ležal že šest leto v po-
steli zaradi neozdravljive su-
šice. Oče Pavla je od nekdanj ni
maral, ker je živel v mišljenju,
da Pavel in njegov sin. Zato
je bil tudi sin največkrat gla-
den, ker mu razen brat Jože-
ta, ki pa ni bil stalno doma,
nihče ni hotel nič streči. Tako
je zadnji čas ostal skoro pet
dni brez jedi.

Te dni, ko so pretakali vino,
ga je začel oče zmerjati in se
ga je celo dejansko tolil. Sin
pa je imel pri sebi v postelji
nož in revolver. Z zadnjim je
hotel očeta prestrašiti, a ga je
zadel v roko. Ko si je oče rano
zavezal, je prišel nad sina s po-
lenom. Ko je sina tiščal s ce-
lim telesom na posteljo, mu je
ta zabodel nož v život. Smr-
tno ranjeni oče je kmalu nato
izdihnil. Eden od bratov je na-
to udaril Pavla po glavi in ga
močno poškodoval. Pavla so
drugi dan v spremstvu orožni-
čnikov odpeljali v bolnišnico.

Ko so mrtvega Kapusto ne-
sli na pokopališče, je padla kr-
sta nosilec na tla, se odprla
ter se je truplo zvalilo ven, kar
je povzročilo med ljudmi sko-
roda paniko, zlasti se, ker je
vsa ta žalostna zgodba povzo-
čila med ljudstvom veliko raz-
burjenje. Ljudje obsojajo mr-
tvega Kapusto, ki je bil sam
kriv, da se je njegov nesrečni
sin tako daleč izpozabil.

Tel.: STuyvesant 9-6440

Dr. D. S. DIBICH

ZDRAVNIK

Ordinira: 10-12 op. in od 6-8 zvečer
Sob.: od 1-3 pop., od 6-8 zv.
45 E. 9th ST., NEW YORK CITY

Za Velikonoč

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zaneslji-
vo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.75	Din. 100	Za \$ 9.35	Lir 100
\$ 5.35	Din. 200	\$18.25	Lir 200
\$ 7.50	Din. 300	\$44.60	Lir 500
\$12.—	Din. 500	\$88.20	Lir 1000
\$23.85	Din. 1000	\$176.—	Lir 2000
\$47.50	Din. 2000	\$263.—	Lir 3000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE
CENE PODVRŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih
ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$ 5.— morate poslati	\$ 5.75
\$10.—	\$10.85
\$15.—	\$16.—
\$20.—	\$21.—
\$25.—	\$41.25
\$30.—	\$51.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Nujna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

Peter Zgaga

KAJ HOČETE ŠE VEČ...

Kakor vsako leto, so se tudi
lansko pomlad in poletje vrši-
li pikniki, pozimi pa veselice.
No, kaj hočete: sorodne duše
se pri takih priložnostih naj-
dejo.

Ona je bila mlada in neiz-
kušena, on pa z vsemi mazili
namazan. Strašno rada ga je
imela.

Tudi on ji je od začetka do-
sti govoril o ljubezni, ko je pa
spoznal, da mu ne kaže druge-
ga kot sveti zakon, jo je kar
popihal nekam na Zasad. Ne-
vem prav, če v Cleveland ali v
Čikago. Ona pa za njim, kako-
pa.

Zenske imajo v Ameriki vso
pravico, kar moški presneto
dobro vedo. Sodnikove razsod-
be je nevarno čakati. Kajti
sodnik bo vedno razsodil v
njen prid.

Vdal se je v svojo usodo in
ponožno rekel, da jo bo vzel.

Proti New Yorku sta se sku-
paj odpravila in se začela pri-
pravljati na poroko. To pa se-
veda ne gre tako hitro. Treba
je najeti stanovanje, preskrbe-
to pohištvo ter to in ono poka-
mandirati. Tudi k spravevanju
je treba iti in se na oklice da-
ti. Salament, ali so bili jezni
gospod, ko sta stopila predenj.

Te situosti so vzele toliko
truda in časa, da je bila šele
pred novim letom poroka, zad-
nje dni februarja, je bil pa že
krst.

Vse je bilo fino pripravljeno;
vse lepo in velikopotezno.
Na krstijo sta povabila prij-
atelje, znance, vse strice in vse
tete. Vina je imel še lanskega
dovolj, ker ga ni mogel piti,
kajti preveč se mu je po pik-
niku mudilo na Zasad.

Lepo je bilo in prijetno, le
navzočnost stare tete Mice je
delala zgago. Zgaga mora biti
namreč vsepovsod, četudi me-
ne ni poleg.

Vsi gostje so se dobro zaba-
vali, le teta Mica je grdo gle-
dala, včasih nekaj mrmrala, včas-
si pa nekaj tuhtala predse.

Na vse mogoče načine so jo
skušali razvedriti, pa zastoj.
Ni ne jedla, ni ne pila, le tuht-
tala je.

Vsi so jo s strahom gledali,
kajti bili so prepričani, da bo
iztuhlala vraga in pol.

Zabava je priklopila do vi-
ška. Takrat se je pa v sosed-
nji sobi oglasil otročiček s svo-
jim jokom.

Takoj je skočila srečna mati
ponj in ga prinesla vsega v ži-
di in v špihah veseli družbi po-
kazat.

Drobecno otroče je bilo, ko-
maj štiri funte je vagalo, sicer
je pa bistro gledalo ter je bilo
polno življenja in zdravja.

Vsi so hvalili otroka in čes-
titali materi, le teta Mica se
je grdo držala.

Kaj bo to — je šiknila
skozi škrbino — stavim, da ne
vaga več kot tri funte.

Znano vam je, da ne morete
mater bolj razžaliti kot če ji o-
troka ne pohvalite. Stara de-
vica Mica se je pa hotela tako-
rekoč kar norčevati z njega.

— Štiri funte vaga — je u-
govarjala mlada mati odločno.
— Štiri funte in še nekaj čez.

Ah, kaj bo to — je sikala
teta Mica — to ni vse skupaj
nič, tudi če bi šest funtov va-
gal.

Mladi materi je šinila rdeči-
ca v lice, Teti Mici je morala
odgovoriti, pa kako naj ji od-
govori, da bo zaleglo?

Izkušene mlade matere ima-
jo pa več pameti kakor vse sta-
re device in še tri Mice po-
vrhu.

— Res ni kdove kako velik
in močan — ji je zabelila —
toda pomisliti morate, teta, da
sem šele dva meseca poročena.

"GLAS NARODA"
pošiljamo v staro do-
movino. Kdor ga ho-
če naročiti za svoje
sorodnike ali prijate-
lje, to lahko stori. —
Naročnina za stari
kraj stane \$7. — V
Italijo lista ne pošil-
jamo.

KREZOVI ZLATI RUDNIKI

Turški listi poročajo, da je
uspelo odkriti zlate rudnike, ki
so bili nekoč last slovnega li-
djskega kralja Kreza, najbo-
gategajega moža starega veka.
Za te rudnike se zanima tur-
ško gospodarsko ministrstvo,
ki je odredilo preiskavo, da-li
je vredno začeti z izkorišča-
njem nekdanjega vira pravič-
nega bogastva.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

FREDERIC BOUTET:

ZAPUŠČENA

Ob tri četrt na štiri je stopila Lucie Langevinova iz Magazine Louvra, kjer prav za prav ni kupovala; poklicala je taksi in kakor vsak dan se je dala odpeljati k Marcelu Fargueu.

Kakor vsak dan je morala krotiti svojo nestrpnost, da bi ne prišla na sestanek prej nego ob določenem uri. Kadarkoli si je to dovolila, Marcela bodisi ni bilo doma ali pa ni skrival svojega nezadovoljstva.

Kakor vsak dan je sedela stisnjena v kot ter drhtela v sladkem in grenkem pričakovanju. Sladka ji je bila misel, da ga bo zopet videla, da bo počivala v njegovem naročju, grenka pa bojazen, kakšne volje bo. Znal je biti tako nežen, in tako robat, ljubila ga je s polno ndanostjo in on se je tega dobro zavedal. Ze osemnajst mesecev je bila ta ljubezen vse njeno življenje. A kaj je bila Marcelu? Včasih si je zastavila to vprašanje, v trenutkih dvomov, mučne negotovosti.

Predno se je seznanil z njo je imel mnogo ljubice, to je dobro vedela. Bil je zapeljiv, lep, vaje naglih uspehov. Očarana je bila že po prvem srečanju z njim. Dotlej ni imela nobenega globljega doživljanja. Omožila se je bila pred šestimi leti s praktičnim, poštenim možem, brez sveže mladosti, ki niti po izobrazbi, niti po znanosti ni bil nič posebnega.

Nikoli ni imela namena varati svojega dolgočasnega moža, ki ji je nudil mirno, dokaj razkošno življenje, in zabavo, da je bila lahko zadovoljna. Misli je, da ljubezni sploh ne bo pogrešala. Pa se je pojavil Marcel... in odkril ji je njo samo... Zdrnil je v njo novo bitje, plamtice, izgubljeno v neslutnih nasladih, mučeno z neznanimi bolečinami. Tako strastno, tako ndano mu je govorila o svoji vroči ljubezni, o svoji sreči, o svojem hrepenenju in o svoji ljubimosti. Kako bi ne bil tega scasona zlorabil?

Ljubezen vedno eden izmed zaljublencev zlorablja, če je prepričan, da je drugemu ne nadomestljiva. Tu jo je zlorabljal Marcel. Ljubil je sicer Lucio, o tem je bila prepričana. V svetlih trenutkih jo je znal o tem prepričati.

Ali bo uživala danes pri njem svetle trenutke?

Včeraj popoldne se ji je

zdel raztresen, neiskren. Zvečer na plesu, kamor je šla samo zato, da bi ga videla, se ni pojavil. Zakaj? Davi je zaman poskušala telefonirati mu.

Dušila jo je bojazen, ki se je ni mogla odkrižati.

Bojazen, ki jo je obšla vedno, kadar ji je kaj po krivici zameril, kadar se ji je zdel tuj, sovražen, zoperen, če ga dva ali tri dni ni bilo k nji; to so bile grozne preizkušnje, ki so jo zelo bolele in ki jih je bil že večkrat pripravil.

Avto se je ustavil na vogalu ulice, kjer je stanoval Marcel. Hitro je plačala in planila v hišo, kamor ni nikoli vstopila, ne da bi ji močnejše utripalo srce. Desno v pritličju je pozvonila.

Marcelček, zakaj te večeraj ni bilo? Bila sem tako v skrbeh, če se ti ni kaj pripetilo. Ah, kako nesrečna sem bila! Bilo je tako grozno.

Vrgla se mu je v naročje, a on je ni sprejel, nič kaj toplo.

Prosim te, Lucie, samo neumnih očitkov nikar... Ni sem mogel priti, to je vse.

Imel je obraz svojih mračnih trenutkov. Čeprav je bila prijazna soba polna prijetne toplote, jo je naenkrat zazebljo bolj nego zunaj na mrazu.

Marcel, kaj imaš proti meni? Kaj sem ti storila? Ali me imaš še rad?

Sklepala je roke in stala pred njim kar v kožuhu, vsa iz sebe, in njen obraz je prebledeval pod nadihom barvila.

Lucie, le nikar nobenih scen... Odloži svoj kožuh... Poslušaj me...

Da, takoj... No, kaj je? Povej mi, kaj se je zgodilo?

Čuj torej: Pariz moram zapustiti.

Kaj? Ti odpotuješ? Marcel, to ni res!

Pomiri se vendar. Za dva ali tri mesece moram odpotovati v Maroko po važnih opravkih. Jutri odpotujem. Hotel sem ti povedati to že danes, da bi...

Vsa obupana se mu je vrgla v naročje.

Nočem! Nočem! Ne morem živeti brez tebe! Saj sam dobro veš. Ne muči me, nimas pravice mučiti me zato, ker te ljubim. Hudoben si. Krut. Ne, ne, odpusti mi, saj nisem hotel tega reči! Toda ne odpotuj! Nič te ne sili odpotovati, to dobro vem... Četudi bi bila to žrtev, ne odpotuj... Marcel, še nikoli te ni nihče

(Nadaljevanje na 4. strani.)

ljubil tako, kakor jaz. Nikar me ne zapusti! Ne pahni me od sebe!

Ni plakala, toda glas se ji je trgal. Drhtela je, držeč se krčevito z obema rokama ramen svojega ljubčka. Gledal jo je, to je božalo njegovo samoljubje. Še nikoli ni tako jasno razumel, kaj ji je bilo. Bilo mu je tudi žal, da ji je tako zagrenil življenje, kajti v splošnem je bila prijetna ljubica. Toda njegovo potovanje je bilo že ne neobhodno pa vsaj koristno in zanimivo, in ježilo ga je, da si dovoljuje ovirati ga v njegovem svobodnem odločevanju.

Mila Lucie, — je dejal hladno, — preveč nespametna si. Tvoja ljubezen je zares preveč sebična, preveč nasilna. Ne morem uravnati svojega življenja po tvojih kapricah... Moram odpotovati, obžalujem, toda drugače ne gre.

Vzemi me s seboj... Kaj me briga mož! Saj mi je vseeno. Pospravim svoje stvari, in odpotujem s teboj.

To je izključeno. Tu je odveč vsaka beseda.

Torej odpotuješ, da bi se me odkrižal?

Kaj ti pa pride na misel!

Intec je nadaljevala svoje prošnje. Vsa iz sebe, ne meneč se za svoje dostojanstvo, brez jeze na moža, ki ji je tako kruto trgal srce se je borila samo za to, da bi ga obdržala, vsa v strahu in negotovosti, kako bo mogla živeti brez njega.

Dosegla pa ni ničesar. Obljubil ji je sicer velikodušno, da se bo potrudil omejiti svoje potovanje na dva meseca in pol, in obljubil je, da ji bo čisto pisal. Zapustila ga je ob sedmih, strta, skrušena od bolelosti, ko se je zadnjič ozrla po sobi, kjer je preživela najslajše ure svojega življenja.

Stopala je po ulici napol onesvečena, ne da bi čutila mraz. Vrniti se domov? Čemu? Ni imela volje. Pozneje je začutila potrebo biti sama, ležati, biti v temi s svojo bolestjo.

Gripo imam, ne bom o bedovala, — je dejala kuharici. Isto je ponovila svojem možu, ko je prišel ves v skrbeh vprašat, kaj ji je.

Več dni je ostala v postelji, bila je zares bolna; bala se je povratka v zunanje življenje.

(Nadaljevanje na 4. strani.)

V TEM OZIRU POSNEMAJTE KITAJCE!

Mi pravimo "Kako se imate?", toda Kitajci so bolj pametni. Oni pravijo "Ali je Vaš želodec v dobrem redu?" Oni vedo, da

DOBER ŽELODEC POMENI POPOLNO ZDRAVJE

In vsled tega izraža ta pozdrav le sni sel življenja. In Kitajci gledajo na to: Svoje zdravnike plačujejo. In jih obdrže v dobrem zdravju, ne pa za njihovo službo v slučaju bolezni.

MI NE MOREMO ITI NA KITAJSKO ker to ni v navadi. Kitajci pa lahko tukaj posnemamo. Mi lahko plačamo za

TRINERJEVO GRENKO VINO ki bo obdržalo naš želodec v pravem redu ter bo preprečilo vse trpljenje, ki ga povzročajo želodčni neredi, kot glavice, nespečnost, nečisto kožo, zaprtje, pline, neprebavo, slab tek, pomanjkanje energije. Cemu trpeti in se ozirati po zdravilu? Ali nč bolj pametno preprečiti bolezen z uporabo Trinerjevega Grenkega Vina. ki ga priporočajo mnogi zdravniki? Seveda. v slučaju kronične bolezni vprašajte svojega zdravnika. Vsak boljši lekar vam lahko postreže s Trinerjevim Grenkim Vinom. Jos. Triner Corp., 1333 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

"LASTAVIČJI KRALJ" V ŽELEZNI KLETKI

Na Kitajskem je zadnje čase gospodaril sloveči razbojnik Li, kateremu so Kitajci dali priimek "Lastavičji kralj". Ta razbojnik je imel to lastnost, da se ne da lahko ujeti, kadar ga ujamejo, zna tudi hitro uiti. "Lastavičji kralj" — tako sam pripoveduje — ropa bogatim zato, da more dati revnim. Vsled tega uživa med revnim prebivalstvom Kitajske silen ugled.

Nekega dne pa ga je doletela bridka usoda, da so ga vendarle ujeli in zaprli. Toda kmalu je izginil iz ječe. Uvedli so rataneno preiskavo, vendar uikakor niso mogli ugotoviti, kako je mož ušel. Ampak kmalu so ga zopet imeli. Sedaj je k prvi kazni dobil še nekaj let zrazen. Teh pa ni presedel, ker je čez nekaj dni zopet ušel. Sedaj so ga dolgo iskali in ga končno res prišli. Sedaj je dobil 10 let več ječe. Pred njegovo celico so postavili stalno stražo, ki ga je varovala noč in dan. Ko pa so čez nekaj časa nekega jutra stopili v njegovo celico, so se čuvarji silno začudili, ko so videli, da je celica prazna. Vnovič so ga Sedaj so zgradili zanj močno železno kletko, v kateri "Lastavičji kralj" čepi noč in dan ter čaka, da ga odpošljejo v kazensko kolonijo, kamor je bil obsojen za vse svoje življenje.

Toda njegovi prijatelji, ki jih ima povsod zelo mnogo, pričakujejo, da se bo "Lastavičji kralj" prav kmalu otresel gostoljubnosti jetniškega ravnatelja.

DELO DOBE izvežbane šivalke na "box-mašinah" pri šivanju "sennitt" slaminikov. Stalno delo. — Jacob Korbar, 588 Broadway, New York, N. Y.

Cena DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA Angleško-slovensko Berilo ENGLISH SLOVENE READER STANE SAMO \$2

Naročite ga pri — KNJIGARNI "GLAS NARODA" 216 WEST 18th STREET

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

279

Dobil je bil ta dokaz zadoščenja, da niso pozabili na vladarja, ki je uslišal klic velikega naroda, borečega se za svobodo in neodvisnost. In ta vladar je tudi odobral srečno Washingtonovo misel, da je izbral za to važno poslanstvo francoskega častnika, ko bi lahko poslal v Francijo svojega častnika.

In ko se je policijski ravnatelj na kraljev poziv predstavil v versailleski palači, mu je dejal kralj:

— Gospod grof, hotel sem vam prvi sporočiti veselo vest. Samo da sem to pot informiran bolje od svojega policijskega ravnatelja.

Grof de Linieres je spoštljivo čakal, kdaj bo kralj nadaljeval.

— Vedite torej, — je dejal Ludvik s povzdignjenim glasom, — da se je vaš nečak ovenčal s slavo...

— Vitez de Vaudrey...

— Je postal naenkrat slav en vojsčak.

Grof de Linieres je bil tako ginja, da je hotel poklekni pred kralja. Kralj ga je pa dvignil in nadaljeval prijazno:

— Sicer vam bo pa vitez de Vaudrey kmalu sam opisal svoja junaštva, kajti obveščen sem, da se kmalu vrne.

Potem je pa pripomnil s prijaznim glasom, kakor je govoril s svojimi dvorjani:

— Ne bom vam prikrival, grof, da se veselimo vitezevega prihoda in da sem odredil, naj bese generala Washingtona sprejet z enakimi častmi, kakor poslaniki prijateljskih držav.

In ne da bi čakal, da bi si grof de Linieres pomagal od presenečenja, je kralj nadaljeval:

— Vitez de Vaudrey je zaslužil to čast; to lahko presodite sami, če prečitete to pismo, ki mi ga pošilja general Washington.

Grof de Linieres je spoštljivo sprejel iz kraljevih rok pismo, ki si ga pa ni upal prečitati.

— No, — le prečitajte pismo, — mu je pri govarjal kralj.

Policijski ravnatelj je ubogal. Komaj je prečital prve vrstice, se mu je obraz zjasnil. In rdečica ga je obšla, ko je kralj nadaljeval:

— Vidite, gospod, da bi bil vitez de Vaudrey lahko brez prednikov, kakor pravi star izrek. Njegovo ime ostane slavno v zgodovini mlade Amerike, ki jo čaka po mojem mnenju še velika bodočnost. In srečen sem, gospod, da je deležen te slave baš član vaše rodbine, da je baš on doprinesel svetu dokaz hrabrosti našega naroda.

— Vaše Veličanstvo mi izkazuje... — je zajeljal grof.

— Izkazujem samo dolžno priznanje častni ku, ki se je odklikoval kot hraber in bistroumen vojak. Blesteča junaštva zaslužijo blestečo nagrado, ki bi bila dostojna tudi nas.

— Vitez, — si je drznil pripomniti grof, — ne more dobiti lepše nagrade, nego če me doleti čast, da ga sprejme Vaše Veličanstvo, kateremu izročim Angležem odvzete vojne trofeje.

Zdelo se je, da Ludvik XVI. malo razmišlja. Potem je pa naenkrat odgovoril:

— Mislim obdržati viteza de Vaudreya v svoji osebni službi... Pa ni bilo odvisno od mene, da bi bil vaš nečak deležen kraljevske naklonjenosti.

Grof de Linieres je povesil oči pred kraljevim pogledom. Namigavanje je bilo preveč jasno, da bi ga tukoj ne razumel.

Pričakoval je, da bo kralj po pohvalnih besedah o vitezu razločno omenil svojo voljo izbrati vitezu nevesto.

V tem primeru, je mislil, bi nakopala ponovna vitezova neposlušnost njegovi rodbini kraljevo nevoľjo.

Toda bojazen, ki ga je bila obšla, se je izpremenila v grozo, ko je Ludvik XVI. nadaljeval:

— Upam, da bo izkazal vitez de Vaudrey v bodoče več poslušnosti našim... željam.

In s strožjim glasom, je pripomnil:

— Tudi jaz imam svojo tajno policijo, in vem dobro, da se misli vitez upreti naši volji s svojo osebo in svojim imenom.

Grof de Linieres je molčal. Mesto radosti, ki je ni mogel zadržati, ko je zvedel, kako zadovoljen je kralj z njegovim nečakom kot vojakom, je zavzel silen strah.

Obenem se je spomnil, kaj je obljubil vitezu. Spomnil se je, kako je zagotavljal viteza, da je postavil samo en pogoj na pot svoje pri-

volitve v vitezovo poroko s Henriko Gerardo-vo.

Roger je ta pogoj izpolnil in zljaj bo zahteval, da tudi grof izpolni svojo obljubo.

Kaj mu je mogel odgovoriti? In če kralj ne opusti svojega trdovratnega vmešavanja v vitezovo usodo, bo moral on, grof de Linieres, svojo obljubo prelomiti.

A Diana, a Henrika?... kako bi sprejeli vest, da je naenkrat izpremenil svoj sklep.

Grof de Linieres je bil po kraljevih besedah ves iz sebe. Kar je kralj znova izpregovoril:

— Vitez de Vaudrey prispe čez dva dni na otok pred Rochefortom. Poslal sem mu napretil svojega sla. Odredil sem, da bodi svečan sprejem odposlanca generala Washingtona čez osem dni...

In ko bo policijski ravnatelj ukrenil vse, kar spada v njegov delokrog, pride grof de Linieres med našimi ministri in naši osebni dodeljenimi veljaki zavzet mesto, ki mu ga odkaže naša posebna naklonjenost.

Grof je že hotel prositi kralja, naj izvoli sprejeti njegovo ostavko. Toda kralj je nadaljeval:

— Tisto, ki si jo je izbral vitez de Vaudrey za nevesto, privedite...

— Vaše Veličanstvo ve...

— Vem, da privedite to dekle v Versailles.

Hočem jo videti v Trianonu istega dne, ko sprejemem viteza de Vaudreya; upam, da bom obema dopovedal, da se ne moreta vzeti. Odredil sem že, naj vaša varvanko (in to besedo je naglasil) izpuste, da bo lahko počakala, kaj sem odločil glede nje.

In kralj je prikimal z glavo v znak, da je avdijenca končana.

Ta čas, ko se je vračal grof de Linieres v Pariz, je vladalo v palači policijskega ravnatelja veliko razburjenje.

Picard je bil zopet prišel v palačo mornariškega ministrstva, kamor je bil že vaje hoditi večkrat na teden; vratar, njegov dober prijatelj, ga je obvestil o skorajšnjem povratku viteza de Vaudreya.

In ker je bil vratar dobro informiran o tem, kar je ujel iz neprestanega pripovedovanja v palači, je povedal Picardu, kaj vse je doživel njegov gospod v Ameriki.

Stari sluga rodbine de Vaudrey je poslušal in kar na obrazu se mu je poznalo, kako ga zanimajo vse podrobnosti o vitezu.

Ko je pa prišel vratar do velike vitke, ki je bila v nji po vitezovi zaslugi angleška vojska premagana, je Picard kar poskočil od veselja.

Hotel je naglo vstati, pa je omahnil nazaj v naslanjač, ki je kar zaškrilpal pod težo njegovega telesa.

Hotel je govoriti, pa mu beseda ni hotela iz grla.

Njegov prijatelj vratar si je zaman prizadeva ohraniti svojo dostojanstvenost. Pri pogledu na Picarda se ni mogel premagati, da bi ne počil v smeh.

Končno je stari sluga zopet prišel do sape.

— Ah, to je sijajno, kar sva storila z vite- zom! — je vzkliknil. — Naša oboževana bo očarana, navdušena, ko zve iz svojih lastnih ust, kako veliko junaštvo ima za seboj, koliko slavo sva si priborila...

— Kdaj se vrne moj gospod?

(Daje prihodnjč.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

STAVKA ELEVATOR MENOV V NEW YORKU

Pred kratkim so zastavkali uslužbenci, ki so zaposleni pri elevatorjih v newyorških nebotičnikih. Izjavljajo, da s 70 dolarji na mesec ne morejo preživljati sebe in svojih družin. Nesoglasje še ni popolnoma uravnano. Slika nam kaže prizor pred nebotičnikom, v katerem je štrajk.

SAMOSTANSKI LOVEC

(ROMAN IZ 14. STOLETJA)

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

44

Zmaj pada dež in hlapei, ki stoje pod streho gosposke kočice naslonjeni na leseno steno, pojo tiho, da si preženejo mokri čas.

Ko pride gospod Henrik z Desertusom iz lovčeve kočice, pravi:

- Slabo izgledaš, Dietwald. Nočna straža te je izmučila.
- Da, gospod!
- Upam pa, da te je to noč tvoje strašilo pustilo v miru.
- Mislite? z
- Dietwald!
- Bilo je z menoj pod isto streho, celo dolgo noč.

Gospod Henrik molči ter z zvedavim pogledom opazuje Patra. Nato pa pravi:

- Pojdi spat, ker si truden.
- Oba stopita v gosposko kočico; Desertus gre v spalnico ter se vrže na ležišče, toda na njegovih očeh je bilo mogoče videti, da ne bodo našle spanca. Gospod Henrik natoči kozarec vina in pripije nekaj kapljic iz majhne stekleničice, ki jo je vzel iz svoje zdravniške skrinjice.
- Pij, Dietwald, to ti bo prineslo spanje.

Desertus izprazni kozarec. In ni trajalo dolgo, ko leži z zaprtimi trepalnicami in globoko diha v težkem spancu.

Gospod Henrik hoče stopiti na prosto, tedaj pa zagleda Gitli, kako dela v kuhinji. Popade ga neka misel, kot bi se je hotel otresti, zmaje z glavo, toda vedno in vedno poleti njegov pogled proti dekletu.

- Gitli!
- Roke si obriše ob predpasnik ter pride k njemu.
- Da, gospod?
- Povej mi vendar, ali pa sta se tudi z gospodom patrom dolgi čas od večera do jutra kaj dobro razumela?
- Ves čas dobro! — pravi Gitli z boječim nasmehom. — Pater je čul, jaz sem pa spala. — Kot bi se morala oprustiti, še doda: — Tako sem bila trudna!
- Ves čas spala? Celo noč?
- Bog obvaruj, gospod! Včasih sem že vstala.
- In? In potem sta med seboj ljubinkovala, kaj ne?
- Toda gospod! — pravi vsa prestrašena. — Kako naj bi mi smelo priti na misel, da bi hotela s takim gospodom ljubinkovati! Ves čas sem ležala in se nisem niti premaknila.

- Kaj pa on? Ali je s teboj govoril?
- Nobene besede! Mislil, da me niti ni videl. Vedno je sedel in je imel zaprte oči, kot bi hotel notri gledati.
- Notri gledati? — ponovi gospod Henrik in kima predse. — Toda povej, ali si ga še večkrat videla?
- Dvakrat, gospod! Prvič tam doli na stezi ob jezeru. — Naglo preneha, kajti gospodu Henriku vendar ni smela povedati, kaj strah je tedaj občutila — strah in bojazen pred božjim močim! Tiho govori dalje: — In drugič na Veliki ponedeljek: — In tedaj ji pridejo solze.
- Kaj ti je, Gitli, zakaj jokaš?
- O, moj Bog, pogledajte gospod, prišel je, ko je moral naš otrok izginiti, naš ljubi, dobri otrok.
- Pridi, Gitli, pridi, sedi! — Pelje jo h klopi. — Tako! In sedaj mi povej, kako je bilo z otrokom.

Med solzami pripoveduje s priprostimi besedami o Mimicinem kratkem življenju.

— Pogledaj, gospod, deklica je bila kot veša v naši hiši, kot cvetlica po zimi in v vsej srčni stiski kot košček večnega kruha, od katerega smo mogli ves čas jesti, pa vendar ni bil manjši. In sedaj je moral izginiti! In zakaj? Zakaj?

Frater Severin ropota na ognjišču s svojimi ponvami; roke so se mu pričele tresiti; nekaj mu je moralo tudi prileteti v oko, kajti vedno se briše, pa nič ne pomaga.

Gospod Henrik drži Gitline roke ter globoko ginjen gleda v njen obraz, ki je bil ves oblit s solzami in obrnjen k njemu, kot bi čakala tolažilnega odgovora.

Ako ne bi prasketal ogenj in ne bi dež šumel po strehi in bi gospod Slutman na senu malo manj hrčkal, bi bilo v kuhinji vse tiho.

— Zakaj? Da, zakaj? — Gospod Henrik sede ob Gitlino stran. — To vprašaj? Tega ne veš? Tako pomotno dekle kot ti? Beži, Gitli, kako moreš kaj takega vprašati?

Gitli je v zadregi ter išče besede.

— Ker pač ne vem, gospod!

— In, seveda veš! Kako lep in ljubezniv otrok je bila vaša Mimica, to vendar veš, kaj ne?

— Da, gospod, da, da!

— In sedaj pomisli: ko bi otrok moral živeti in trpeti bolečine in hirati, in bi ga zlobni ljudje suvali in topli, in bi doživel nesrečo, za nesrečo, bridkost za bridkostjo, stisko za stisko? In ti in otrokova mati, bi vse to morale gledati? Ali vaju ne bi bolj bolelo v srcu, kot sedaj, ker je odšel?

— O, Bog! — toži Gitli in se brani z obema rokama, ko misli, da bi morala njena Mimica trpeti, ne bi hotela dovoliti dostopa do svojega srca.

— Kaj ne? Tukaj je zopet enkrat bil ljubi Bog pametnejši, kot mi vsi. Mislil si je: ne, kaj takega ne sme priti nad tega ljubega, dobrega otroka, rajši ga vzamem k sebi gori v svoja nebesa in bom iz njega napravil angela, da se bo mogel v veselju in sreči smejati doli na svojo domovino in da bo dober angel varuh za svoje drage ljudi!

— O, Bog, saj bi ga tudi potrebovali! — vzdihne Gitli; in pogledavši gospoda Henrika, pravi: — Pogledajte, gospod, vedno sem si tako mislila, toda si nikakor nisem mogla dopovedati.

— Sedaj vidiš, da veš?

— Da, in mora tudi biti res, kajti ko bi ne imela angela varuha, ne bi Hajmota nikdar našla in od tedaj sem vsa le uro, dan in noč, videla otroka sedeti poleg sebe in vedno se mi je smejal. Kaj ne, gospod Henrik, naš Bog je vendar le dober!

— Mislim da! In zato bodi pametna, Gitli, zanesi se samo nanj ter si obriši solze! In potem ti naj frater Severin da veliko skledo juhe, nesi jo Hajmotu in skrbi za to, da bo pošteno jedel!

(Dalje prihodajči.)

ZAPUŠČENA

(Nadaljevanje s 3. strani.)

nje, kjer bi bila trpela še bolj nego v spavajočem miru svoje sobe.

Dve ali tri najbližje prijateljice so jo prišle obiskat. Služile so nekaj o njenem razmerju z Marcelom in zato so takoj spoznale vzrok njene bolezn, ne da bi kaj omenile.

Ko je Lucie že hodila z doma, so jo skušale razvedriti. Spočetka je odklanjala njihovo vabilo, toda ker je bila brez utehe v času, ko je navadno zahajala k Marcelu, se je oklenila te rešilne bilke.

K svojim prijateljicam, na čajanke, na razstave, po opravkih je vlačila s seboj svoje topo žalost, prepojeno s spominom na odsotnega ljubčka. Od njega ni imela še nobene vesti.

Prve tedne Lucieina bolezn ni nič popustila, čeprav izbruhov obupa ni bilo več. Slednjič je prišlo Marcelovo pismo, ki pa ni prineslo zapuščenih nobene utehe. Bilo je kratko, suhoparno. Pisal je, da gre njegove potovanje gladko. Sporočal je naslov, kam mu lahko odgovorijo. Napisala je takoj dvanajst strastnih strani, polnih solz in obupanega rotnja.

Ko je oddala pismo na pošto, jo je pa postalo naenkrat sram, kajti nehoti je pomislila na svojo strast in na Marcelovo suhoparnost v pismu. Prvič je začutila napram njemu nekaj drugega, nego začuti sužnja napram oboževanemu mojštru.

Ob tem času je začela tudi z nekakšnim zadovoljstvom zahajati k svojim prijateljicam in v družbo ter skrbeti za svoje obleke. Zdaj je bila prosta vsako popoldne, ni ji bilo treba odklanjati zanimivih vabil, imela je dovolj časa za izbiranje oblek in klobukov. Zopet je imela prijeten občutek da je lepa; to je rada slišala od ust svojih prijateljev.

Za Marcela pa čeli dve leti ni našla časa. Pisal ji je še dvakrat, toda odgovoriti ji ni bilo treba, ker ji ni sporočal stalnega naslova.

Prišlo je četrto pismo; sporočal ji je, da se kmalu vrne, in določil je dan, kdaj jo bo pričakoval.

Oklevala je, pa je vendar šla.

Mirno je vstopila v hišo, znova je zagledala dobro znano sobo, sestala se je z njim.

Stopil ji je naproti, samozavesten, trdno prepričan, da se ni nič izpremenilo. Hotel jo je objeti.

— No, Lucie, končano je; saj vidiš, da sem se vrnil... Vidiš, dušica, da ni bilo tako strašno, ko me ni bilo tu... — Zdalj sva zopet skupaj...

Stopila je korak nazaj in odgovorila mirno:

— Skupaj?... Ne... Glej, Marcel, to ni več tako, kakor si misliš. Prišla sem ti samo povedati in pa da se prepričam, če sem ozdravljena... Prav si imel, ko si trdil, da je tiranija ljubezni ostudna. Presenečeno jo je pogledal.

— Kaj pa naj to pomeni?... Pa vendar ne boš trdila, da sem te jaz tiriziral s svojo ljubeznijo?

— Tega ne trdim. Reči hočem, da me je tirizirala moja ljubezen do tebe. Tvoja odsotnost mi je omogočila priti do tega spoznanja... In vidiš, zdaj je že po nji... Škoda, da ne moreš razumeti, kako dobro se počutim zdaj...

In odšla je.

VELIKONOČNI PRAZNIKI

V STARI DOMOVINI PRIDRUŽITE SE NAŠEMU IZLETU NA KRASNEM KABINSKEM PARNIKU

"CHAMPLAIN"

6. APRILA OPOLDNE
Hitra, priprava pot preko Pariza in ekspressni vlak do Ljubljane. Ugodna postrežba. Slavna francoska kuhinja. Brezplačno vino pri obedih.

Znana ekspressna parnika

"ILE DE FRANCE"

in "PARIS"
tudi plujeta redno iz New Yorka.

"NORMANDIE"

79.000 ton — 1029 čevljev dolg.
največji parnik na svetu odpuje iz New Yorka

7. JUNIJA

Preskrbite si prostore sedaj pri
LEO ZAKRAJŠEK
General Travel Service, Inc.
302 East 72nd St., New York

SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th St., New York

French Line

S KRALJEVSKIH DVOROV

Vojvoda in vojvodinja Kent-ska sta sklenila posetiti Antile, Jamaica, Martinique, Santo Lucio, Barbados in otoke la Trinidad. Srečna novoporočena gotovo ne bosta pozabila tudi na Palm Beach in Miami na Floridi. Po atentatu v Marseillesu se kraljevski gostje izogibljajo rivijere, kjer so vsako leto preživljali glavno sezono. To so v prvi vrsti švedski kralj Gustav, danski kralj in kraljica, siamski kralj in vojvoda Conaught, ki celo prodaja svojo znamenito vilo "Les Bruyeres" na Cap Ferrat. Vzrok je v tem, da so po atentatu na kralja Aleksandra detektivki tako budno stražili kraljevske goste na rivijeri, da so le-ti sklenili raje preživeti počitnice v miru doma.

Nedavno se je govorilo o poroki holandske princeze kraljice Julijane z mladim nemškim velikim knezom. Nekaj mesecev prej se je pa govorilo o njeni zaroki z enim izmed treh najmlajših in najbogatejših vojvod in parov. Še prej pa naj bi se bila zaročila s princem Bartilom Švedskim. Toda kakor v filmu se je princeza Julijana zaljubila v barona Van Herdenbracka, sina poveljnika kraljičine gardne konjenice. Seznanila sta se na svatbi nekega veljaka v Haagu in pozneje sta bila vedno skupaj v gledališču, na lovu ali na dvornih plesih. Toda kraljica je kmalu zvedela za ljubezen svoje hčerke in mladega barona so te dni poslali daleč tja v holandske kolonije, kajti niti v naših časih se sree mlade princeze ne sme vneti za navadnega zemljana.

Princeza Helena romunska, bivša soproga kralja Karola, namerava baje prestopiti v katoliško vero in se poročiti z italijanskim plemičem iz rodu Colonna. Ta princ, bivši konjenični častnik, je bil edini izmed redkih gostov, ki jih je sprejela romunska kraljica o Božiču v svoji palači v Florenci, kjer se je mndil na obisku njen sin vojvoda Mihael. Tedaj je tudi padla odločitev glede zakona. Toda noben član rodbine Colonna se ne more poročiti z nevesto nekatoliške vere, princeza Helena pa ne more prestopiti v katoliško vero, dokler njen zakon ni razveljavljen.

aročite se na "GLAS NARODA" največji slovenski dnevnik Zdrženih državah

SLOVENIC PUBLISHING CO

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIK LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTVANJE

VIHAR V TEXAS

Nad državo Txsas je pred kratkim divjal silen vihar, ki je v bližini mesta Graveland povzročil za četr milijona dolarjev škodo. Na sliki vidite ostanke hiše, v kateri je izgubilo življenje 12 kmetijskih delavcev.

ZDRAVILSTVO — PRADAVNI ŽENSKI POKLIC

V davnini sta si mož in žena delila delo tako, da je bil mož lovec, žena pa poljedelka. Izprva je žena v prehrano družine nabirala le divje rastoče sadeže in zelišča, pozneje pa jih je začela na stalnem mestu, okrog doma sama pridelovati. Baveč se tako z rastlinjem, je spoznala ne samo hranilnost zelišč in sadežev, marveč tudi njihove zdravilne moči. To je bilo zanje temeljno potrebno in koristno, ker je bila v boleznih naravna negovalka otrok, moža in drugih članov družine. A ne samo, da je bila vsaka posamezna družinska mati zdravilnica in streljica za svojo bolno družino, marveč so si nekatere žene v teku let pridobile toliko znanja in spretnosti v zdravilstvu, da so veljale za prave čudotvorke in so se zatekali k njim ljudje od blizu in daleč. Tako je bilo prav do krščanske dobe in celo v srednjem veku. Nekatere panoge zdravilstva so bile naravnost pridržane ženstvu.

Srednjeveške babice so se pečale tudi z negovanjem lepot in zdravja. Med ženskami, ki so se bavile z zdravilstvom, je bilo kajpada veliko navadnih mazač; a kulturna zgodovina pozna tudi celo vrsto izučenihi zdravnic, ki so obiskovale slovito visoko šolo v Salernu. Samo v Frankfurtu je delovalo v 14. stoletju petnajst izučenihi zdravnic.

Kljub temu, da je bil srednjeveškemu ženstvu omogočen obstanek v rokodelstvih, trgovini, zdravilstvu itd., je vendar še vedno preostajalo prele sicer po pobožnih pravilih.

cejšnje število žensk, ki bi bile brez tuje pomoči prepuščene bedi in cesti. Za te je iznajdljivost krščanske ljubezni do bližnjega ustanovila "beginske dvorce". (Nekateri izvajajo besedo po sv. Begu, ki je ustanovil red menihov prosjakov, drugi po rom. baga — bisagi.) Prvo tako zavetišče za osamljene revne ženske je bilo ustanovljeno v 13. stol. na Flamskem. Od tod se je ta prava ženska pobožno-dobrodelna organizacija hitro razširila po sosednjih deželah, tako da je bilo na Francoskem v 14. stoletju že 6 odstotkov vsega žensstva v beginskih dvorcih.

Beginske domove so ustanavljali po večjih kmetijah s stanovanjsko hišo in gospodarskimi poslopi. Begine so imele tudi brezplačno stanovanje, luč in kurjavo, včasih tudi del ostale oskrbe. Drugo so si morale begine same zaslužiti s šivanjem, prejo, pletenjem, strežbo bolnikov in podobnim delom. Begine so živele niso polagale nobenih obljub in so mogle vsak čas zapustiti zavetišče.

Mestne oblasti so šle tej ustanovi zelo na roko. Tako so dobile begine razne olajšave glede izdelave in vnovčenja raznih predmetov, imele so ponekod monopol na strežbo bolnikov in oskrbo pogrebno. Včasih so jim poverjali tudi oskrbovanje in pouk najdenčkov. Tako je srednji vek zelo uspešno rešil vprašanje ženskega pridobitnega dela v obrti, zdravilstvu, dobrodelnosti in vzgoji.

13. marca: Deutschland v Hamburgu Washington v Havre

15. marca: Olympia v Cherbourg

16. marca: Champlain v Havre Conte di Savoia v Genoa

20. marca: Hamburg v Hamburg Veednam v Boulogne Pres. Roosevelt v Havre

22. marca: Penland v Havre Majestic v Cherbourg

23. marca: Ile de France v Havre

27. marca: New York v Hamburg Saturnia v Trst Manhattan v Havre

29. marca: Berengaria v Cherbourg Bremen v Bremen

30. marca: Paris v Havre Stuttgart v Hamburg Rex v Genoa

5. aprila: Olympia v Cherbourg Europa v Bremen

6. aprila: Champlain v Havre

10. aprila: Washington v Havre

12. aprila: Majestic v Cherbourg

13. aprila: Ile de France v Havre Conte di Savoia v Genoa

19. aprila: Berengaria v Cherbourg Bremen v Bremen

20. aprila: Roma v Trst Paris v Havre

24. aprila: Manhattan v Havre

26. aprila: Europa v Bremen Aquitania v Cherbourg

27. aprila: Lafayette v Havre Rex v Genoa

3. maja: Majestic v Cherbourg

4. maja: Champlain v Havre

6. maja: Washington v Havre Berengaria v Cherbourg

10. maja: Bremen v Bremen

11. maja: Paris v Havre Conte di Savoia v Genoa

15. maja: Aquitania v Cherbourg

17. maja: Europa v Bremen Saturnia v Trst

18. maja: Ile de France v Havre

22. maja: Majestic v Cherbourg Manhattan v Havre

25. maja: Champlain v Havre Rex v Genoa

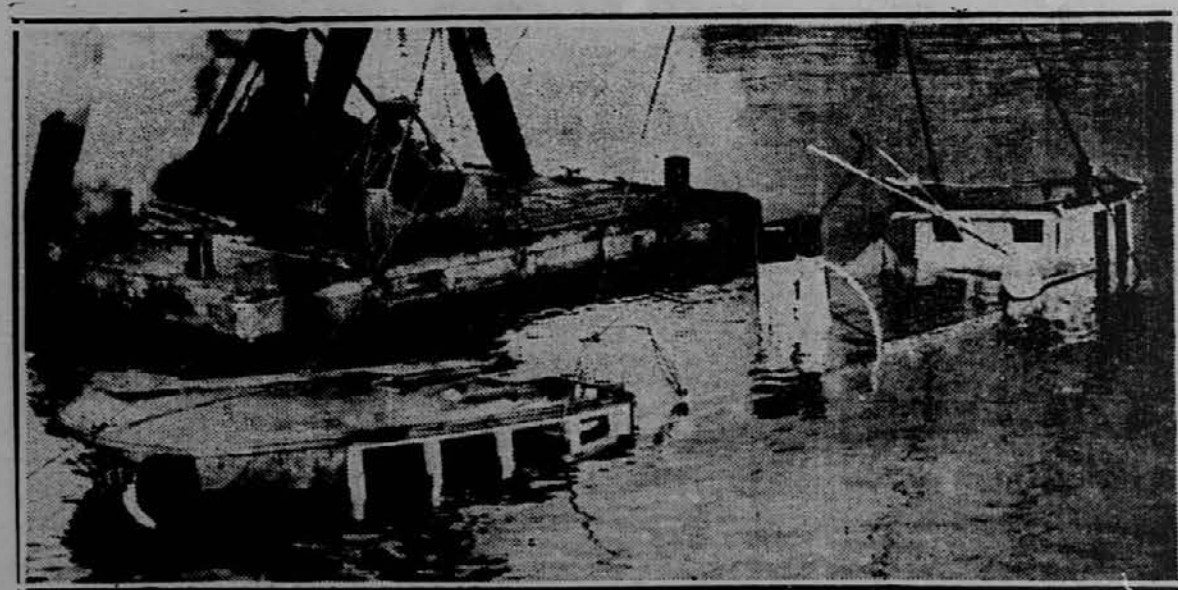
28. maja: Bremen v Bremen

29. maja: Berengaria v Cherbourg

NADLEŽNI BOBRI

V Skandinaviji, posebno v jugozapadni Norveški so se pod strogo zaščito bobri tako razmnožili, da so postali nevarni gozdarstvom in vodnemu gospodarstvu. Pojavili so se tudi v krajih, kjer so bili že davno izumrli. Da preprečijo preveliko škodo, so kanadske oblasti sedaj dovolile, da se del bobriških naselbin uniči.

KOLIZIJA V MEGLI

V pristanišču Vancouver, British Columbia, je v gosti megli kolidirala ferri-boat "Vancouver" s parnikom "Princess Alice". Pri koliziji sta izgubili življenje dve osebi.